

волски рѣцѣ. Това рѣкохъ и вече съ не-
видѣхъ. Азъ обаче благодарихъ на Бога,
и останахъ малко въ рѣченныя домъ, по-
неже съ богахъ да излѣземъ за да не
пострадамъ нѣщо, нъ послѣ като съ пре-
кръстихъ и рѣкохъ: Боима Отца, и Сы-
на, и святаго Дѣха, излѣзохъ съ надѣж-
дъ на Бога, и като ходихъ малко, ето
гы пакъ, че тичахъ слѣдъ мене діаволи-
тѣ, и выкахъ: да идеме скоро да го
хванаме, за да не побѣгне; а азъ съ
уплашихъ много и почнахъ да бѣгамъ,
и выкахъ: Пресвата Богородице помо-
гни ми!

Така като бѣгахъ, дойдохъ при еднъ
огненнъ рѣкъ, когото бѣше пълнъ съ змѣи,
и съ дръгъ страшни ѿдски звѣрове, ко-
ито стоахъ въ огньтъ до шитѣ, а гла-
вытѣ имъ бѣхъ отвънъ, и ѳстата имъ
запнѣли, като да чакахъ нѣщо да ѣдѣтъ.
А діаволитѣ, които мѣ гонѣхъ выка-
хъ ми да скокнемъ въ рѣкѣтъ, или ако
не, тѣй съ силъ ще да мѣ хвърлятъ; и
азъ като глѣдахъ на около за помощъ,
видѣхъ еднъ мостъ, който бѣше тѣсенъ